

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului

Duh de bucurie sfântă și cerească, duh de mângâiere vine din cer pe pământ. Toată firea tresaltă și ia parte la bucuria praznicului învierii Mele, căci Eu, Domnul, prin graiul gurii Mele rostesc de deasupra din nori și împart peste pământ fiorul cel mângâietor și spun tuturor Eu Însumi: Hristos a înviat!

Ia aminte cerule și ia aminte pământule, Hristos a înviat! În cer și pe pământ e praznic de înviere. Hristos a înviat! Oameni și păsări cântă cântarea învierii lui Hristos, și firea toată tresaltă ca și acum două mii de ani când deodată Eu, Domnul, M-am ridicat din mormânt și M-am arătat viu, după ce mai-marii din Ierusalim M-au osândit cu moarte pe cruce și cu statul în mormânt trei zile, ca apoi să Mă arăt înviat și să Mă dovedesc Dumnezeu Fiul, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și apoi să-Mi ridic un popor, un vestitor al învierii Mele și ucenici din neam în neam până azi mărturisitori pentru Mine din unii în alții, ca să se păstreze cu tărie și credință adevărul că Dumnezeu a venit din cer pe pământ și a stat cu oamenii treizeci și trei de ani și S-a arătat înviat dintre morți și a petrecut patruzeci de zile arătându-Se ucenicilor, iar apoi S-a întors la Tatăl Lui, și a rămas El pe pământ cu oamenii Mielul Cel de Paști, Paștele cel nou, Paștele Domnului.

Îmbrățișez în horă de sfinți și de îngeri de jur-împrejur pe poporul cuvântului Meu, poporul de Nou Ierusalim, zidirea Mea cea nouă în mijlocul căreia am așezată masă de Paști nou, Paștele cel înnoit, pe care Eu l-am promis acum două mii de ani ucenicilor Mei, iar pentru aceasta trebuia să-Mi ridic un popor cuminte care să semene cu Mine la credință, la iubire, la sfințenie, ca să pot cu el să așez iarăși pe pământ viață de rai, căci omul a căzut din rai cu tot cu viața cea de rai dată lui de Mine s-o trăiască și s-o asculte întocmai în grădina raiului, iar Eu, Domnul, sunt astăzi fericit că am un popor pe pământ cu care am masă de Paști și petrecere cerească în mijlocul neamului omenesc, și iată, așa este judecată lumea și faptele ei, căci lumea toată a uitat de rai, a uitat de tot, iar Eu lucrez prin poporul Meu cel de azi, lucrez să așez iarăși raiul pe pământ și să pun masă sfântă în grădina de rai și să stau cu sfinții și cu îngerii la masă cu poporul cuvântului Meu, să fiu Mielul Cel de pe masă, hrana cea nouă, Paștele Domnului.

Îmbrățișez în cuvânt de înviere neamurile și popoarele de pe pământ ca să-i fac pe toți să simtă gustul cel sfânt al cerului și adierea Duhului Sfânt al praznicului învierii Mele, și iată, vremea Paștelui acum este, nu când ar vrea omul să fie, ci când se arată ea și când dovedește ca și atunci învierea Mea, căci semnul coborârii luminii cerești care mărturisește învierea Mea, iată, este cu oamenii acest semn, ca să se întărească adevărul și locul lui între oameni și poporul Lui cel drept credincios, turma creștin ortodoxă, dușmănită ea în toate vremile de către ceata lui antichrist, omul fărădelegii cu războiul său împotriva lui Hristos, dar semnele cerești îl rușinează pe potrivnic și păstrează adevărul la locul lui și timpul Paștelui Domnului, al Mielului Cel de Paști pe masă creștinească până azi.

Trimit peste pământ și peste popoare salutul cel de Paști și spun Eu Însumi peste tot: Pace vouă, oameni și limbi și popoare de pe pământ! Hristos a înviat, Eu Însumi vă spun! O, cercetați-vă dacă sunteți în credință, dacă sunteți ai lui Hristos după credință, după viață, după port, după hrană, după iubirea cea pentru Dumnezeu. O, nu uitați, Hristos a fost mort și a înviat și S-a lăsat pe pământ masă de Paști, Mielul Tatălui pentru hrana creștinilor, rânduială sfântă pe masă și la masă.

Nu vor oamenii de pe pământ să învețe de aproape această sfântă înțelepciune venită din cer și așezată pe pământ cu masă de Paști nou. Eu sunt Mielul Tatălui, Mieluțul Cel de Paști. Toți oamenii taie însă mieii oilor și-i mănâncă în ziua Paștelui, iar Eu, Domnul, sunt disprețuit și neluat în seamă ca Miel de Paști.

Mă doare neînțelepciunea și necunoașterea lui Dumnezeu de peste oameni, și de aceea vin pe pământ cuvânt în vremea aceasta, vin să grăiesc oamenilor din mijlocul unui popor luat din lume și gătit de Mine frumos, cu viață de rai, ca să pot să stau cu el la masă de Paști nou și să-Mi împart pe pământ vestea că vin și că tot vin să pregătesc pământul și omul și raiul cel pentru cei pe care îi voi aduna pentru ca să Mă slăvesc peste ei și să-Mi mărturisesc venirea și lucrarea ei când nimeni nu se mai așteaptă să vin. Vine înnoirea lumii, vine, căci lumea a uitat de tot de Dumnezeu și petrece pe pământ în tot felul de gusturi și de plăceri pieritoare din pricina necunoașterii și a neînțelepciunii, și iată, toți oamenii, toți rătăcesc, și nimeni nu știe încotro merge.

Grăiesc popoarelor de pe pământ și le spun iar și iar Eu Însumi: Hristos a înviat! Eu nu pot să lucrez după placul omului, căci omul nu Mă are de Dumnezeu al său. Vine însă cu pași grăbiți, vine înnoirea lumii precum este scris, vine cerul cel nou și vine pământul cel nou, vine raiul și se așează pe pământ pentru viață de rai peste oameni.

Ce înseamnă viață de rai? Înseamnă să mănânce omul ce i-am dat în rai ca hrană a sa, și înseamnă să asculte de Dumnezeu și de legile vieții și să părăsească moartea și faptele ei și să-și poarte pașii după cuvântul Meu, așa cum în zilele acestea am făcut Eu așezare de rai peste poporul cuvântului Meu cu care-Mi port venirea și mărturisirea și vestirea și lucrarea Mea cu el peste pământ, și mai ales masă de Paști nou în mijlocul lui, Mielul Tatălui pe masă spre hrană poporului Meu.

Întoarcerea în rai a omului, aceasta este lucrarea Mea cu poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român.

Omule, o, omule, întoarce-te la Dumnezeu! Uită-te spre început, uită-te mai bine și mai mult, că vine sfârșitul și te sfârșește de tot. Întoarce-te cu fața la Mine și caută înțelepciunea vieții cerești pe pământ și nu-ți mai sluți viața și chipul și portul, căci bărbatul care-și rade podoaba bărbătească de pe chip, este urâciune și dispreț față de Dumnezeu, Făcătorul omului, și tot așa este și femeia care-și uită menirea părăsind îmbrăcămintea femeiască pentru cea bărbătească, dar scris este în Scripturi că femeia care se îmbracă bărbătește este urâciune înaintea lui Dumnezeu, căci își taie și ea podoaba capului și umblă descoperită spre batjocorirea lui Dumnezeu și a îngerilor lui Dumnezeu, iar duhul desfrânării îl trage pe om la păcat, la slăbiciuni, la despărțire de Dumnezeu și de sfințenia care Îl păstrează pe Domnul locuitor înăuntrul omului, și are Domnul odihnă în omul cel sfințit pentru Domnul, pentru înțelepciunea cea din cer pe pământ.

O, nu era așa de mare căderea omului înainte vreme. Căderea din credință din pricina părăsirii fricii de Dumnezeu, aceasta aduce coasa peste pământ și peste oameni și-și strânge diavolul adunătură, căci toți oamenii sunt păgâni cu viața și cu înfățișarea și nu mai trag spre Domnul, nu mai trag spre cer, spre rai nu mai trag oamenii, o, nu mai trag.

Voi, fii ai lui Dumnezeu, dar și voi, fii ai oamenilor, ascultați cuvântul Domnului: Cea mai însemnată lucrare de zi sau de noapte între toate lucrările omului este lucrarea rugăciunii, petrecerea cu Domnul, o, fiilor. Când această lucrare este mică și tot mai mică și mai seacă, voi pierdeți pic cu pic pe Domnul și paza Domnului de peste voi și statul vostru cu Dumnezeu și cu cei din cer, pierdeți dragostea, căci ea cade până la despărțirea de Dumnezeu, păcatul cel mai greu asupra dragostei dintre om și Dumnezeu. Când dragostea cade, aceasta se întâmplă din pricina greșelilor cele împotriva vieții lui Dumnezeu în om. Faptele dragostei fac viața dulce și scumpă în om, și este omul fericit prin Dumnezeu, Care locuiește înăuntrul omului, dar când omul este mut și nepăsător de sufletul din el, o, ce mult lipsește

atunci Domnul dintr-un așa om cu sufletul așa de bolnav și zdruncinat de duhul pierzării de veci, și de aceea Eu vin din cer cuvânt pe pământ ca să-l trezesc pe om și să aleagă el duhul vieții, iar grăirea Mea în zile de praznic de înviere este iubirea Mea cea pentru om, o, dar trebuie să cobor din cer duhul dragostei de Dumnezeu peste oameni, căci omul nu are dragoste, fiindcă are păcatul de lucrare a sa. Eu însă vin și suflu peste oameni duhul înțelepciunii cerești ca să-l ia oamenii în ei și să Mă afle ei cu izvorul Meu de cuvânt, că iată, stau deasupra pe norii slavei Mele și grăiesc oamenilor și spun:

Întoarceți-vă la viață, voi, oameni și popoare! Hristos a înviat! Veniți să-L urmați pe El! Veniți spre cer, căci cerul vine spre voi, veniți!

În a doua zi de Paști iarăși voi grăi și iarăși voi împărți din cer și iarăși vom cânta Hristos a înviat și vom împărți duhul învierii peste pământ, o, fiilor.

Și acum, întăriți-vă statul înaintea cuvântului Meu, fiilor care așezați în carte grăirea Mea peste pământ, și pace vouă, și Hristos a înviat, o, fiilor!

În lung și în lat peste pământ Eu, Domnul, spun în zi de praznic de înviere:

Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

21-04/05-05-2024